

Erdélyi terepgyakorlat napló

Június 29. (Szombat)

Nagyváradra utaztam és ott csatlakoztam a többiekhez. A szállás elfoglalása után a szálloda kinti padján beszélgettünk.

Június 30. (Vasárnap)

A mai nap elindultunk Kolozsvárra. Mielőtt elindultunk, vezetéssel megnéztük a nagyváradai várat. Itt sok érdekességet mondott az idegenvezető, mint például azt, hogy annak idején ez a vár végvár volt. Amikor bementünk a várfalon belülré, egy Szent Lászlót ábrázoló lovasszobrot pillantottunk meg. Vezetőnk elmesélte, hogy a vár története ennek a szobornak a helyén kezdődött. Ugyanis a 11. század végén a király, maga I. Szent László egy lakótoronyt építtetett, és felszólította a nemeseket, hogy az ő telkükre is építtessenek valami védő épületet. Ez annak idején lakótorony vagy vár lehetett. A vár történelmén túl ejtettünk egy pár szót a bástyákról is. A várhoz 5 db pikk dáma alakú bástya tartozik. Érdekesség, hogy az egyiket Aranyos bástyának hívják, mert a Báthoryak címere díszítette, melyen megcsillan a fény. Azt is megemlítette a vezetőnk, hogy itt van eltemetve Luxemburgi Zsigmond néhai magyar király.

*Szent László lovasszobra
(Forrás: saját kép)*

*Luxemburgi Zsigmond sírhelye
(Forrás: saját kép)*

Útközben még sok helyen megálltunk, többek között a Magyargyerőmonostori református templomnál, és a Bánffyhunyadi templomnál.

Magyargyerőmonostori templomban megcsodáltuk a gyönyörű, hímzett, kék díszítéseket, és meghallgattuk Szent László pénzéhez kapcsolódó mondát is.

*Szent László pénze
(Forrás: saját kép)*

*Magyargyerőmonostori református templom
belseje
(Forrás: saját kép)*

Bánffyhungyadi templomban már piros, hímzett díszek voltak. A templomban dolgozó nő beszélt nekünk egy kicsit az épületről. Elmondta, hogy a mennyezet kazettákból áll, melyeket virág és gömör motívumokkal díszítettek. Ha jobban megvizslatjuk őket, akkor felfedezhetünk egy csillagnaptárt is. A templomtoronyból szép kilátás nyílt Bánffyhungyad városára.

*Piros hímzéssel díszített
imakönyvek
(Forrás: saját kép)*

*Plafonkazetták
(Forrás: saját kép)*

*A templom belseje
(Forrás: saját kép)*

Július 1. (Hétfő)

Reggeli után megnéztük a Kolozsvári Egyetem Ásványmúzeumát, ahol egy ott dolgozó tartott nekünk egy kiselőadást az ásványokból és kőzetekből. Utána az Őslénytani kiállítást néztük meg.

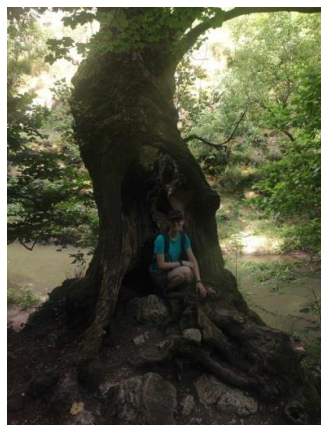

(Forrás: saját kép)

Ősi barlangi medve
(Forrás: saját kép)

Délután a másnapi előrelátható eső miatt a Tordai hasadékba mentünk túrázni. Nagyon élveztük a túrát. A terep néhány helyen egy picit nehéznek bizonyult, de a csapat kiválóan megugrotta az akadályokat.

(Forrás: Gál Réka képe)

(Forrás: Gál Réka képe)

(Forrás: saját kép)

Július 2. (Kedd)

Reggel városnézésre mentünk. Megnéztük Mátyás király szülőházát, felmáztunk azon a lépcsősoron, melyen feltehetőleg Sisi hercegné is felment annak idején. Beszéltünk Kolozsvár földrajzi elhelyezkedéséről, hogy teraszokon helyezkedik el és a talpuk alatt rejtőző kőzetekről.

*Mátyás király szülőháza
(Forrás: saját kép)*

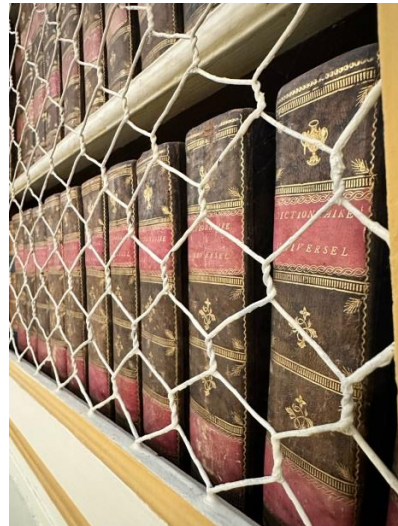

*Feleki homokformáció
(Forrás: saját kép)*

Marosvásárhelyre érve a Teleki-Bolyai Könyvtárat tekintettük meg. Ez a könyvtár tele van nagyon-nagyon régi könyvekkel, ugyanis ez a könyvtár ad otthont Teleki Sámuel könyvgyűjteményének.

*A könyvtár belseje
(Forrás: saját kép)*

*Régi könyvek a szekrényben
(Forrás: saját kép)*

A könyvtár után a Bolyai Múzeumot is megnéztük. Itt szó volt arról, hogy Marosvásárhely a Bolyiak városa, ugyanis itt élt Bolyai Farkas és Bolyai János is. A múzeum ketté van osztva. Az ajtóval szemközi oldalon Bolyai Jánosról olvashatunk, míg az ajtó oldalán Bolyai Farkasról lehet érdekességeket megtudni. Például azt, hogy Bolyai Farkas cserépkályhákat is készített.

*Bolyaiak megmaradt
koponyadarabjai
(Forrás: saját kép)*

*Gömböc:
Egy konvex test, aminek csak 1 stabil pontja van
(Forrás: saját kép)*

Július 3. (Szerda)

A mai nap Csíkszereda felé vettük az irányt. Útközben sok helyen megálltunk. Először az AnFeed takarmánykészítő üzemet néztünk meg. Nagyon érdekes volt.

*A csomagolásra váró takarmány
(Forrás: saját kép)*

*A kész áru a raklapon
(Forrás: saját kép)*

Az üzem után a Medve-tavat cammogtuk körbe, és gyönyörködtünk a tóban, a körülötte rejlő gombákban és más organizmusokban. Az érdekessége, hogy a nevét az alakjáról kapta, ugyanis olyan, mint egy kiterített medvebőr.

*Gombák a Medve-tó melletti fa tövében
(Forrás: saját képek)*

*Medve-tó részlete
(Forrás: saját kép)*

A Medve-tó után Parajdon álltunk meg legközelebb, ahol a föld alá merészkedtünk, mivel megtekintettük az ottani sóbányát. Odalenn többek között a só kiválásáról, az agyagról, a márgáról mesélt nekünk a tanárunk. Arról is hallhattunk, hogy miért keletkezik nagy mennyiségű só a homokkőképződmények mögött. Hogy őszinte legyek nem arra számítottam, mint ami odalenn fogadott. Azt vártam, hogy kivilágított, nyirkos járatokban fogunk mászkálni, miközben a sóról és a barlangokról fogunk tanulni. Ehelyett egy hatalmas tér tárult a szemünk elé, mely tele volt kalandparkkal, mászókával, különféle játékokkal, masszázsszékekkel és boltokkal.

*Homokkő mögött felgyülemlett só
(Forrás: saját kép)*

*Agyag és márga képződmények
(Forrás: saját kép)*

*Sóbánya belsejében lévő kalandpark
(Forrás: saját kép)*

Miután újra a felszínre értünk, rövid megálló erejéig megnéztük az álomszép Békás-szorost, majd a Gyilkos-tó legendájának meghallgatása után felmáshztunk a Gyilkos-tavi kilátópontra, és onnan csodáltuk a tavat. Ezen kis túra során 2 lelkes élőlény csatlakozott a csapatunkhoz egy fiatal béka (aki a kezemen utazott) és egy kutya személyében.

*Békás-szoros
(Forrás: saját képek)*

*Gyilkos-tó és a két új csapattag
(Forrás: saját képek)*

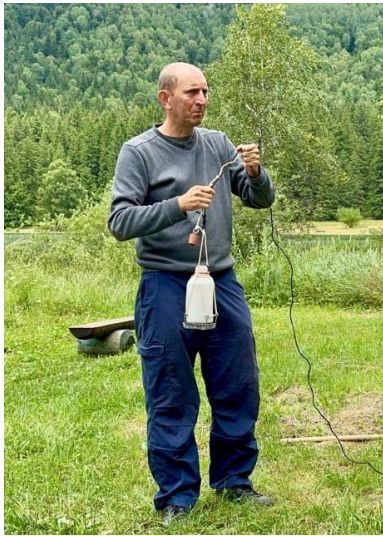
Július 4. (Csütörtök)

A mai napot a Borvízmúzeumban kezdtük, ahol a gyógyvizekről tanultunk.

*Borvízmúzeum épülete és a kiállított gyógyvizespalackok
(Forrás: saját képek)*

Utána a Szent Anna-tavat néztük meg. A parton az egyik tanár mesélt nekünk a tó keletkezéséről, a változásáról, az eutrofizációjáról és arról, hogy hogyan vizsgálják a vizet különböző eszközökkel. Megtudtuk, hogy ez a tó egy zárt krátertó, és körülbelül 300 éve van ennek a tónak hátra a teljes elmocsarasodásig. Megnéztük, hogy a vízben hogyan változott évről évre a különböző algafajok koncentrációja. Számomra érdekes volt azt hallani, hogy a vízben csak egy halfaj él, az ezüstkárász, mert valaki illegálisan betelepítette őket, és egyébként is minden más halat ledominálna. Az is egy érdekessége a tónak, hogy a vize szinte desztillált víz, melyből az következik, hogy nem vezeti nagyon az áramot sem. A vezető képessége körülbelül $10\ \mu\text{S}$ (mikro-Siemens). A sok adatot, amit elmondtak nekünk, különböző mérések eredményei voltak. Ezekhez a mérésekhez viszont különleges eszközök kellenek. Ezek az eszközök nem mások, mint a Meyer palack, melyet mélységi vízmintavételezésre használnak, Secchi-korong, mellyel a víz átlátszóságát mérik (azt a mélységet, ahol már nem látszódik a korong, azt nevezzük Secchi mélységnek), és nem utolsósorban a planktonháló, ami segítségével befogják a zooplanktont. Ez volt az egyik kedvenc programom, ugyanis a kedvenc állatom a bagoly, és itt lehetőségem volt a kezemben tartani egyet, és fotózni vele.

*Meyer palack
(Forrás: saját kép)*

*Secchi-korong
(Forrás: saját kép)*

*Planktonháló
(Forrás: saját kép)*

*Ezüstkárász
(Forrás: saját kép)*

*Én a bagollyal a karomon
(Forrás: Gál Réka képe)*

A Szent Anna-tó után a Mohos-lápnál terveztünk sétálni, de ez a terv meghiúsult, mert egy macicsalád sétálgatott az ösvényen, így nem tudtunk bemenni. De nem bántódtunk, mert így tovább mentünk a következő állomáshoz, a Csiszárfürdőhöz.

Itt gyógyvizekbe mártottuk a lábainkat, és meg is kóstoltunk kettőt. Megnéztünk egy mofettát és megtanultuk, hogy egy öngyújtó lángjával meg tudjuk állapítani, hogy meddig ér a széndioxid szintje. Játszottunk egy kicsit a szappanbuborékokkal, ugyanis a széndioxid szintjén a buborékok megálltak az ereszkedésben, míg az oxigént felváltotta a széndioxid a buborék belsejében. Nagyon mókás volt!

Láblógatás a gyógyvízben
(Forrás: Pintér Blanka képe)

Láblógatás a gyógyvízben és buborékfújás
(Forrás: Bognár Áron képe)

Csapat a Mofettában
(Forrás: Bognár Áron képe)

Gyógyvíz kóstolása
(Forrás: Gál Réka képe)

Július 5. (Péntek)

Ma a Havasokban túráztunk. Gyönyörű volt a táj!

Túra a Havasokban
(Forrás: saját képek)

Július 6. (Szombat)

Reggel megnéztük az Ezer Székely Leány Napját.

*Ezer Székely Leány Napja
(Forrás: Pintér Blanka képe)*

Itt ketté vált a csapat. A legtöbben az ünnepségen maradtak, míg mások (köztük én is) feltúráztak a Csíksomlyói Messzelátóhoz. Nagyon ijesztő volt az a kilátó, ugyanis elég rozoga egy építmény és a tetején alig van korlát.

*A Csíksomlyói Messzelátón
(Forrás: Valentin Kamilla képe)*

Miután mind a két csapat visszaért a szállásra, már indultunk is tovább a Csíki Sörgyárba, mert megnéztük, hogy hogyan csinálják ott a sört. A körbevezetés során megkóstolhattuk a komlót és a 4 féle malátát is. A maláta finom volt, de a komló borzasztó! A látogatás során megtanultam sört csapolni, amit kifejezetten élveztem.

*Komló és maláta kóstoló
(Forrás: Gál Réka képe)*

*Z betű kirakva sörökből
(Forrás: Pintér Blanka képe)*

*Én, ahogy csapolom a sört
(Forrás: Valentin Kamilla képe)*

Július 7. (Vasárnap)

Sajnos ez a nap is eljött. A hazautazás napja. Útközben megálltunk Tamási Áron emlékszobránál.

Tamási Áron emlékszobra
(Forrás: saját kép)

Kerekes Csenge Kata

ELTE TTK

természettudomány-környezettan tanárszakos hallgató